Mùa Xuân Của Mẹ

Mẹ ơi! Hoa cúc hoa mai nở rồi! Giờ đây đàn con vẫn còn lênh đênh!

Khúc hát ngày xuân nao lòng vang trong khung trời Saigon Star, nơi hội tụ của hơn 200 thầy và trò trường Hoàng Diệu, Sóc Trăng ngày 23/1/2011.

Lũ tóc xanh chúng tôi giờ cũng đã muối tiêu, còn Thầy Cô thì người đã sương sa bạc trắng, người đã lấm tấm nửa mái đầu, cùng đứng lên tưởng niệm và tri ân những người Thầy đã khuất.

Như bao nhiêu cuộc họp mặt những năm trước, thầy trò chúng tôi đến sớm, tay bắt mặt mừng, hàn huyên ấm lạnh, những thước phim ngày xưa được dựng lại, những câu hỏi và trả lời vồn vã cứ tuôn trào, cứ e như giây phút này sẽ qua mau và biết đâu xuân năm sau chắc gì gặp lại.

Thầy Diệp, Thầy Lâu, Thầy Thiên, Thầy Vịnh, Thầy An, Thầy Phái, Thầy Nhiều, Thầy Tâm, Thầy Sâm, Cô Bích Liên, Cô Kim Liên, Cô Kim Huê, Cô Kim Anh... ngày nào nghiêm khắc hôm nay cùng hòa chung với Thanh Phong, Hữu Tài, Minh Hồng, Vĩnh Phước, Vĩnh Trương (82-85), Vĩnh Phong, Hồng Chiến, Minh Trị (86-89) và các anh chị Ngọc Ánh, Hút Sơn, Lâm Văn Chung, Hồ Quốc Lực, Trịnh Kim Long (68-75)... trong bài ca Hoàng Diệu Hành Khúc!

Những tên học trò ngày nào quậy phá làm mặt khỉ sau lưng Thầy Cô, rọi kính khi thầy viết bảng phấn, nhảy tọt cửa sổ ra và vào lớp, bắn dây thun vào áo nữ sinh, xé tập xếp máy bay loạn lớp nay ngồi rưng rưng xin lỗi Thầy Cô để nhận lấy những nụ cười bao dung tha thứ. Những kẻ quậy phá, những thư sinh hiền lành, những gã trai tơ, những nàng thiếu nữ thời hoa niên đó giờ có người đã là những bác sĩ, kỹ sư, doanh nhân, nông dân, thầu khoán, phó quận.. cũng có người theo nghiệp bút nghiên thi nhân văn sĩ từ bốn phương trời về đây nhìn lại một mảnh trời Hoàng Diệu.

Đèo cao, gió lộng ngày đêm bạt ngàn Áo trận sờn vai bạc mầu... nhìn xuân về lòng buồn mênh mang...

Bạn bè chúng tôi cùng lớn lên qua cơn lửa đạn, đã tứ tán nhiều bờ chiến tuyến, có người trở về cùng đoàn người chiến thắng, có kẻ lao đao cuối bể chân trời vượt qua những đắng cay thời cuộc, giờ cùng ngồi đây! Một chén rượu trùng phùng xóa tan đi ảo ảnh vận đời, hòa chung tiếng cười đồng môn Hoàng Diệu...Hể hả anh em, tóc rối bạc mầu!

Giờ đây, tóc mẹ già chắc bạc nhiều... Sớm chiều vườn rau vườn cà Me biết nhờ cây vào tay ai?

Mẹ là mẹ Sóc Trăng, Mẹ Việt Nam, là quê nhà yêu dấu, là mến nhớ tuổi thanh xuân, là bồi hồi luyến tiếc những "phải chi" trong từng ánh mắt nụ cười, từng cuộc nhá máy lấy số và lấy email...

Chương trình có sự góp vui khi sôi động khi đằm thắm của ban tam ca yểu điệu thục nữ với bài "Khi Thầy Viết Bảng và Điệp Khúc Mùa Xuân... Cả khán phòng tấm tắc và vỗ tay tán thưởng. Tôi chẳng hiểu vì giọng hát em lênh đênh hay làn tóc em mang hơi thở xuân thì hay mắt em long lanh mùa thu thị xã....? Tiếp theo các báo cáo của các anh Danh (Đại Sư Huynh của Hoàng Môn Phái), Tuấn, Thiên (cũng cỡ nhị, tam, tứ trưởng lão) là những phần xố số trúng thưởng, và báo cáo quyên góp cứu trợ các em học sinh Sóc Trăng từ đất Úc xa xôi của Ms Ngọc Thủy. Chúng tôi không nhớ bao nhiêu xe đạp và bao nhiêu bao gạo đã được trao và nhận, nhưng sau đó chúng tôi thấy những anh chị thiện nguyện cùng ngồi lại với nhau để đề ra thêm những chương trình mới. Những cái tên làng mạc thân thương như Lịch Hội

Thượng, Long Đức, Bố Thảo, Bắc Tà Ky, Bưng Cốc... được nhắc đến trong các kế hoạch nối vòng tay nhân ái này.

Ngày đi, con hứa xuân sau sẽ về Mà nay, đã bao xuân rồi đi qua..

Mẹ cũng như quê hương, quê hương nghèo chan chứa ân tình. Ra đi để rồi trở về! Lũ chúng con cứ đi nhưng chưa bao giờ đến, mà cứ như thầm ước hẹn một ngày về! Những hạt gạo phù sa đất Sóc đã nuôi bao học trò Hoàng Diệu tỏa ra khắp nơi trên thế giới, hôm nay đã về đây trong mùa xuân thắm xinh! Ai sẽ cài hoa và ai sẽ tưới rượu cho thơm ngát ngày con về trong mùa xuân Ba Xuyên? Cũng có những bàn tay của những đứa con Hoàng Diệu, tóc đã phai màu xanh, da đã đổ đồi mồi. Cùng siết chặt tay những bạn thanh niên vẫn còn hằng hái học hành hay lập nghiệp ở quê nhà.

Mẹ ơi! Con hứa xuân sau sẽ về... Dù cho én từng đàn bay về ngàn Dẫu gì thì con cũng về... chỉ bên Mẹ là mùa xuân thôi!

Lê Vĩnh Trương (82-85)